І знову гуляють сніги,
  І знову морози тріскучі,
  І схилені верби плакучі
  Стоять наче срібні стоги.

Зрівняла зима береги,
  Ріку під льодами сховала,
  Тепер поглядає, зухвала,
  Чи вимерло все навкруги.

Ніде — ані сліду ноги,
  Хурделя усе зарівняла,
  І далеч пустельною стала
  В кипучому вирі юги.

Німують степи і луги —
  Гуляють на волі сніги.